

отъ безработица материалното състояние на уста-Тодоровото семейство става отъ тежко по-тежко. Останалъ безъ имущество и занаятъ, съ осемчленно семейство, той не е знаелъ що да започне. Налъгва го меланхолия, почва да скита немилъ-недрагъ усамотено по тунджанскитѣ воденици и съ дни не се завръща дома. Напоконъ отъ мисъль и силно беспокойство, получава апоплектиченъ ударъ и презъ 1864 г. за кжко време се поминаль.

Примѣрътъ, даденъ отъ уста Тодора, се последвалъ отъ много други фабрични майстори, които, за да се оттърватъ отъ тая египетска ангария, трѣбвало е сѫщо като него да се откажатъ отъ занаята, съ който дотогава сѫ се препитавали. Изобщо, голѣмъ е броятъ на сливенци, съсипани материално и морално презъ време строежа на тая фабрика, даже мнозина сѫ измрѣли отъ тая непосилна ангария. Стари сливенци разправяха доскоро, че когато турски заптии съ бой сѫ карали сливенскитѣ цигани по близкия на града Бармукъ-байръ да носятъ камъне, греди и пр. на ангария за фабриката, отъ писъците имъ — поради бой — градътъ се е заглушавалъ, затова простолюдието въ града е вѣрвало и говорѣло, че сиромашкитѣ клетви сѫ причината, дето основателътъ на фабриката Добри Фабрикаджията преди смъртъта си е лежалъ „яталакъ“ толкова дѣлго време. Управлятелътъ Мустафа-бей въ обноскитѣ си кѣмъ християнитѣ е билъ сѫщински звѣръ, може-би такъвъ, какъвто Сливенъ никога нѣма да види. Въ разпорежданията си турцитѣ сѫ били крайно брутални. Като почнемъ отъ уста Тодора, Добри Фабрикаджията и пр., та свѣршимъ до най-простия работникъ, всички сѫ били тормо-зени и мнозина опропастени.

Мислимъ, че е подходяще тукъ да бѫдатъ описани на кратко фабричнитѣ павилиони, тѣй както ги заварихме презъ 1901 г. въ битността ни бургаски окръженъ архитектъ, още повече, че частъ отъ тѣхъ вече сѫ изгорѣли, съборени, а останалитѣ сѫ превърнати въ дѣржавенъ затворъ и образцово тек-стилно-бояджийско училище. Засега отъ старата фабрика, освенъ голѣмия павилионъ, обѣрнатъ въ затворъ, нищо друго почти не е останало.

Плановетъ на фабричнитѣ павилиони сѫ снети преди последния пожаръ на фабриката, а описанietо е правено преди обръщанието ѝ въ дѣржавенъ затворъ. Следъ събарянето на